

Partiernes ordførere: Normann Andersen, Juul Madsen, Jeppe Kristensen, Overgaard Nielsen og Vivike.

Efter 1. behandling henvist til udvalget om offentlige arbejder.

§ 1, der fastslår lovens hovedprincip, har følgende ordlyd:

„§ 1. Fra strandbredder og andre kyststrækninger, hvor der ikke findes sammenhængende grønsvær eller anden sammenhængende landvegetation, må sten, grus, sand, ler, kalk, kridt og lignende særlige forekomster kun fjernes efter tilladelse fra ministeren for offentlige arbejder.

Stk. 2. På de nævnte arealer må der kun graves, bores, pumpes, suges eller foretages nogen form for terrænændring efter tilladelse fra ministeren for offentlige arbejder.“

Medens den gældende kystfredningslov i princippet tillader fjernelse af materialer på strandbredden, indtil dette forbydes ved en kommissionskendelse, indfører loven den modsatte ordning: *Fjernelse af materialer* fra strandbredden er *principielt forbudt*, medmindre der gives en *særlig tilladelse* dertil.

Endvidere indeholder loven i § 5 en bestemmelse om, at en *tilladelse* efter § 1 kan gives for *indtil 5 år* ad gangen og skal angive, hvilke handlinger der må udøves, og hvilke materialer der må fjernes, samt inden for hvilket område dette må ske.

Lovforslaget fik ved 1. *behandling* en positiv modtagelse af samtlige partiets ordførere.

Fra udvalgets *betænkning* kan følgende anføres:

„I forbindelse med drøftelserne af forslaget til lov om kystfredning har udvalget inddraget landets kystsikringsmæssige problemer i sine overvejelser, og ministeren har over for udvalget givet udtryk for, at den hidtidige praksis, hvorefter kystsikring er et principielt privat anliggende, vil blive taget op til overvejelse.

Udvalget indstiller herefter de to lovforslag til *vedtagelse uændret*“.

Ved 2. *behandling* talte uden for ordførernes række *Jens Foged* og *Hans Toft*.

Ved 3. *behandling* blev lovforslaget vedtaget enstemmigt med 159 stemmer.